

IN MEMORIAM

Prof. dr. sc. DRAGO KOMUNJER,
dipl. ing.,

Časni član Hrvatskog agronomskog društva
(Repušnica, 26.IV 1925. - Zagreb, 29. IV.
2006.)

Tužna vijest o smrti prof. dr. sc. Drage Komunjera, istaknutog znanstvenika, pedagoga i stručnjaka, samozatajnog, skromnog plemenitog čovjeka bolno je odjeknula u srcima njegovih najbližih, njegovih kolega i prijatelja i svih koji su ga poznavali. Umro je veliki čovjek, kojeg je Hrvatsko agronomsko društvo, s punim pravom, imenovalo svojim časnim članom. U sjećanju će nam ostati njegova plemenitost, blagost i ljudsko dostojanstvo, i iskreno domo-ljublje, koje je iz njega tako snažno zračilo, pa je uživao veliko poštovanje kod svih i bio primjer drugima. Meni je pripala posebna čast i prilika dok sam kao student bio demonstrator na Katedri za mehanizaciju dobro upoznati tog velikog čovjeka i k tomu još mog užeg zavičajnika. Radost i veselje bilo je sastati se sa prof.dr.sc. Komunjerom iz kojeg je zračila dobrota i čestitost ili kako bi rekli današnjim žargonom pozitivna energija. U prilog tome citirat ću i birane riječi prof.dr.sc. Silvija Košutića današnjeg Predstojnika Zavoda za poljoprivredno strojarstvo koji je nad otvorenim grobom o prof.dr.sc. Komunjeru rekao: „Prof. dr. sc. Drago Komunjer za sve nas koji smo ga poznavali bio je i bit će blaga, ljubazna i samozatjna osoba, koja će nam nedostajati, a koje ćemo se sjećati s dužnim poštovanjem, ugodom i sjetom. Poštovani profesore Komunjer hvala Vam za sve dobro koje ste nam dali tijekom, nažalost, prekratke suradnje...“

Prof. dr. sc. Drago Komunjer rođen je u Repušnici, prvom selu zapadno od Kutine na velikom vinogradarsko-vinarskom imanju, možemo reći vlastelinstvu koje mu je po dolasku najstrašnijeg komunističkog režima poslije II svjetskog rata oduzeto, a ostala mu je samo klijet i dio vinograda koje je s ponosom i ljubavlju obrađivao i održavao do kraja svog života. Upravo je zato Drago Komunjer studirao agronomiju da nastavi slavnu tradiciju imanja, ali je bio primoran raditi drugdje, jer su drugovi silom tako odredili. 1950.godine diplomirao je na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U

prosincu 1952. zaposlio se u Poljoprivrednoj stanici kotara Kutina. U kolovozu 1954. godine postavljen je za upravitelja Poljoprivredne stanice u Kutini gdje se isticao radom i stručnošću u obuci. U Poljoprivrednoj stanici radio je do kolovoza 1957. godine, kada prelazi u Zavod za mehanizaciju poljoprivrede u Zagrebu. Fakultetsko vijeće Poljoprivredno - šumarskog fakulteta u Zagrebu prepoznalo je u Dragi Komunjeru vrsnog stručnjaka i poznavao problematiku mehanizacije poljoprivrede, pa ga je 1959. godine izabralo za honorarnog asistenta u Zavodu za poljoprivredno strojarstvo za predmet „Eksploatacija poljoprivrednih traktora i oruđa“. U lipnju 1960. godine izabran je za asistenta u Zavodu za strojarstvo, gdje je razvio široku znanstvenu i stručnu aktivnost. Godine 1963. doktorirao je s temom „Mehanizacija i racionalizacija spremanja zrna i slame u žetvi žita kombajnima“ i postigao titulu doktora poljoprivrednih znanosti iz područja mehanizacije poljoprivrede. Tema danas možda djeluje jednostavna za mlađe generacije, ali to je tada bila tek prva pojava kombajna na našim njivama kao i u svijetu i tema je bila vrlo aktualna. Početkom 1964. dr. sc. Drago Komunjer izabran je za sveučilišnog docenta na predmetu „Mehanizacija ratarske proizvodnje“. Na prijedlog djelatnika Zavoda za poljoprivredno strojarstvo Fakultetsko vijeće je izabralo docenta dr. sc. Dragu Komunjera za voditelja poslijediplomskog studija za znanstveno usavršavanje iz „Mehanizacije ratarske proizvodnje“. Istakao se u znanstvenom nastavnom i stručnom radu pa je već 1969. godine izabran u zvanje izvanrednog profesora za premet „Poljoprivredno strojarstvo“, a 1975. godine postaje redoviti profesor na istom predmetu. Na dužnosti redovitog profesora ostao je do odlaska u mirovinu 1980. godine. Tijekom aktivnog rada u struci prof. Komunjer je objavio velik broj znanstvenih, stručnih i stručno popularnih radova i projekata za razvoj poljoprivredne mehanizacije u Hrvatskoj. Odgojio je velik broj mladih inženjera, kao i znanstvenika doktora i magistara, koji danas nastavljaju njegovo djelo. Napisao je nekoliko znanstvenih i stručnih knjiga. Prof. dr. sc. Drago Komunjer je osim znanstvene i nastavne aktivnosti, koja je bila temeljni dio njegova posla u sebi nosio i istraživačko pronalazačku iskru znatiželje, pa je vrlo dobro uočavao probleme, razrađivao metodiku rada za rješavanje i rješavao probleme. Prateći i istražujući probleme prekomjernih gubitaka zrna u žetvi uljane repice žitnim kombajnima prof. Komunjer je istraživačkim darom inovatora načinio tehničko unapređenje, odnosno adaptaciju žetvenog uređaja žitnog kombajna kojom je omogućio smanjenje dotadašnjih gubitaka uljane repice za 6 do 8 puta. Ta je adaptacija tijekom 1979. godine i kasnijih godina pomogla mnogim poljoprivrednicima u njihovu poslu. Puno je toga što nije

zabilježeno u spisima i pisanoj ostavštini, već u sjećanju njegovih suradnika i studenata s kojima je dijelio svoje bogato znanje, svoje radosti i tegobe i znanosti odani život. Tegobe su nastale poslije pada Hrvatskog proljeća kad je kao domoljub uz ostale progresivne snage bio na strani onih koji su se borili za hrvatske nacionalne interese. Te je tegobe dijelio zajedno s ostalim kolegama u svom Zavodu za strojarstvo i drugima kolegama i prijateljima na Fakultetu i izvan njega. Prof. dr. sc. Drago Komunjer nije nikada gubio vjeru u pravdu i pravedno rješenje hrvatskog nacionalnog pitanja. Doživio je uspostavu suvereniteta i slobodnu neovisnu Republiku Hrvatsku. Tome se radovao kao malo dijete sa svojim prijateljima i kolegama. Ja sam bio jedan od onih koji sam s njim o tome često razgovarao. On se sjećao puno toga što se ovdje ne da u ograničenom prostoru opisati. Ali ipak moram ovdje istaći da je prof.dr.sc. Komunjer 1971 g. na Vijeću nastavnika svojim glasom dao bezrezervnu podršku Hrvatskom proljeću. Nakon poznatog nasilnog rušenja Hrvatskog proljeća isto Vijeće koje je glasovanjem dalo podršku, pod političkim pritiskom, 2 tjedna nakon osudilo Hrvatsko proljeće. Prof. dr. sc. Drago Komunjer i prof. dr. sc. Večeslav Pavlek Miškina nisu podlegli bestidnom političkom pritisku; ostali su dosljedni svom uvjerenju i jedini glasovali protiv tog zločina. Bio je i član Disciplinske komisije Agronomskog fakulteta u Zagrebu na kojoj je tada Jan Čížek bio tužitelj, a Branko Licul sudac koji su potpisivali progone. Tom prilikom je s Fakulteta isključen Prof. dr. sc. Večeslav Pavlek Miškina (što je bio jedini slučaj na tadašnjem čitavom hrvatskom Sveučilištu, a Davorin Pamić i moja malenkost Ivan Marohnić presuđeni smo dvogodišnjom zabranom studija, i još tome nonsens zbog istog djela zbog kojeg smo osuđeni na robije od strane Okružnog suda u Zagrebu. No prof. dr. sc. Drago Komunjer i na toj je komisiji glasovao protiv zločina i namjera zločinitelja, i time postao rekorder borbe protiv nepravde poslije 1971 g. na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. Na IV Saboru HAD-a uz ostale zaslužne i časne profesore i prof.dr.sc. Drago Komunjer proglašen je časnim članom HAD-a što je aklamacijom i ovacijama prihvaćeno.

Eto to je ono čega ćemo se svi agronomi i Hrvati s ponosom sjećati i čuvati uspomenu na velikog hrvatskog sina znanstvenika i stručnjaka prof. dr. sc. Dragu Komunjera.

Za sve to dragi profesore i prijatelju Komunjer neka ti je laka gruda hrvatske zemlje na kojoj i za koju si živo i umro.

Dipl. ing. Ivan Marohnić

